

*** Қазақ әдебиетіндегі
тәуелсіздіктің
жырлануы**

*** Көзіңді аш, оян
қазақ көтер басты
Өткізбей қараңғыда
бекер жасты.
Жер кетті, дін
нашарлап, хәл-
харам боп,
Қазағым , енді жату
жарамас-ты.**

Орыста Пушкин, Гоголь һәм Лермонтов,
Крылов, Тургеневтер кеткен өтіп.
Қартайып бұл уақытта Толстой тұр,
Өзіне мәслихаттан ерлерді ертіп.
Қазақта бұлар сынды бар ғой шешен,
Халықтан мойны озып болған көсем.
Семейден шықты Абай Құнанбаев,
Сөзінде қате бар ма сынап көрсең?!
Ақын аз Байтұрсынов Ахметтей,
Сөзі алтын, мағынасы меруеттей.
Оқыған ғибрат алып жас жігіттер,
Һәммәсі өз халқына қызмет еткей.

* Жалпақтала сыймадық, даламызға,
Енді біздің жазылмас жарамыз да.
Қайран жастық, өттең-ай, білмей қалдық,
Бір сатқынның жүргенін арамызда.
Он төрт жігіт қамалып абақтыға,
Бас жарылып, көз шығып, қан ақты да.
Өздері емес, біз елді дүрліктіргендей,
Жеп қоярдай жігіттер талап мына.
Елді ойлайық қайтеміз басқа мұңды,
Өрт шалса да, тайсалман аспанымды.
Бел байлайық бәріне қазақ үшін,
Көтеріңдер, жігіттер, бастарыңды.
Атылармын, мен, мейлі, жоқ болармын,
Халқым үшін қып-қызыл отқа бардым.
Тарих бәрін орнына қояр әлі, →
Туар түбі сатқындар сотталар күн.
Озбыр заман тоқтатып арынымды,
Алаяқтар сорлатар тағы кімді?
Ерте кетіп барамын мен өмірден,
Жоя алмастан тереңге тамырымды.
Зіл басқандай Ақ Жайық атырабын,
Қаламымды қайғыға батырамын.
Қош бол қара орманым, қалың елім,
Желтоқсанда жұлынды жапырағың.
Жұртым барда мықты едім, табанды едім,
Шындықты іздеп, жасымнан табам дедім.
Уа, жендеттер, ақырғы сөзім осы
Халқым түбі бостандық алар менің!
«Бостандықтың жарқырап таңы келді,
таниды әлем қазақтай алып елді.
Ғұбаш айтқан мұратқа жетті халық,
мәңгі өшпес сол үнің анық енді.»

* Тәуелсіздік! - Сен! -
Сағыныш ең сарғайтқан бала
кезден!
Сен - Арман едің! -
Қорланғанда жас тамған қара
көзден!
Сен болашақ ең! -
Әр таңынан бар қазақ үміт күткен!
Мен ақын ем! -
Осы әнімді бастадым қара сөзбен!
О да өзіңдей - Құдірет! -
Құдіретін дана мен сана сезген!
Тәуелсіздік! - Сен! -
Табиғатың ерекше, дара тұлғаң!
Сен - Тәңірдің нұрысың! -
Жүректерге сезім боп таратылған!
Сен - армандар перзентісің! -
Қаны менен жанынан жаратылған!

*** Ей, Астана!**
Сен деген туған елдің
жүрегісің,
Өзінен бастау алар өрелі ісім.
Шаһарлар толып жатыр,
бірақ та сен,
Бәрінен бірегейі, бөлегісің.
Астанам - асқарымдай
көрінесің,
Өлең боп көкірегімнен
өрілесің,
Бойыма рух беріп тұрғаннан
соң,
Анық-ау ұтылмасым,
жеңілмесім
Домалап қазағымның өрге
тасы,
Думанмен дүрілдесін аспан
асты.

***Тұңғыш Президент
музейі**

***Қазақ елі монументі**

*** Мен қазақ болғанымға
мақтанамын!
Тұғыры биік Қазақ елі
дікті арманым.
Тәуелсіз байтақ елім бола
тұра,
Мен қалай қазақтықтан
сақтанамын!
Тілім-қазақ, ұлтым-қазақ,
өзім-қазақ,
Қазақпын деп жалайырға
жар саламын!
Туған-туыс, ата-анам
қазақ болса,
Мен қалай қазақтыққа жат
боламын!**

